

SZAVAINK HATALMA – 1. Szavaink fontossága

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

KSZE Békevár szolgálat, 2021. 05. 31.

Drága mennyei Atyánk, az Úr Jézus Krisztus szent nevében jövünk eléd hálaadó szívvel. Dicsérünk és magasztalunk Téged mindazért, amit Krisztusban elvégeztél! Köszönjük a megváltás művét, a bevégzett munkát. Hálát adunk a kiontott drága, szent véredért. Köszönjük, Atyám, hogy igazként eléd járulhatunk. Köszönjük, hogy egy közösséghez tartozhatunk, és egységben lehetünk Veled. Hálát adunk ezért a gyülekezetért, ennek a gyülekezetnek a növekedéséért. Beszólítjuk északról, délről, keletről, nyugatról mindazokat, akiket Isten ide kapcsolt a szellemi kapcsok és a kötelékek által. Köszönjük a növekedést. Köszönjük a gyülekezet tagjainak a munkálkodását a Te Királyságod építésén. Minden dicsőséget, Uram, Neked adunk. Köszönjük a Te Igédet, amit nekünk adtál. Köszönjük, hogy ez az Ige egy sziklazúzó pöröly, amely összetöri az ellenség igáját, és megrontja az ellenség gonosz munkáit a lábunk alatt hamar. Köszönjük, Uram, az érintésedet. Köszönjük a jelenlétedet, a békességedet, a szeretetedet, a gondoskodásodat, az atyai gondoskodásodat. Hálát adunk, hogy a mai napon is növekedhetünk a Te Igéd alapján, és betöltesz minden szükségét dicsőségesen Jézus Krisztusban, szellemi, lelki, fizikai és anyagi szinten. Elváró hittel vagyunk, Uram. Elváró hittel, hogy ebben az időben, itt a földi életünkben Te betöltöd a szükségünket túlszorduló mértékben, és ebben Te gyönyörködsz. Gyönyörködsz, amikor a gyermekeid gyarapodnak. Köszönjük, hogy hatalmat kaptunk a feltámadt Jézus neve által, és az ellenségnek minden gonosz munkáját leállítjuk! Megtiltjuk Jézus nevében, és szóljuk felettetek, a gyülekezet minden tagja felett a szent egészséget, a szent oltalmat, a szent védelmet, a bővülködést a Jézus nevében. Megparancsoljuk a Jézus nevében, hogy az ördög nem közelíthet hozzátok, és nem hozhat akadályokat, mert ezeket elparancsoljuk az utatokból a Jézus nevében! Köszönjük, Uram, hogy Te megerősítet a Te népedet. És szárnyalnak, mint a saskeselyűk, és örömben járnak, a Te örömdobban, a Te békességedben. Jézus Krisztus nevében, ámen.

Köszöntsd a szomszédodat, és emlékeztess arra, hogy a szavai fontosak. Halleluja! Él az Úr! Hálát adunk a mennyei Atyáknak, hogy az Ő ereje máris itt van közöttünk, és sok gyógyító ajándék van jelen. Szemre, végtagokra van gyógyító kenet, lábra, kézre, ott vannak a szabadulások, ízületekben van gyógyulás. Keringésben van gyógyulás, vese-tüneteknél. És hát, itt az Úr egy csontot mutatott, de ez akkor arcüreg probléma. A szabadulás jelen van! A kenet, ahogy átjárja a testünket, az kivezeti belőlünk a hazug tüneteket, a hazug problémákat. Karban is van, igen. Dicsőség az Úrnak!

A mai tanítás címe: „*A szavaink fontossága*”. Nem mindegy, hogy a győzelem szavát szóljuk, vagy a legyőzöttség szavát. Azért nem mindegy, mert amit kimondunk, az jön valóságba, ugyanis a szavaink magok. Természetesen az adományaink is magok, más minőségben, de a szavaink is magok. Mert amit kimondunk, azok a magok elvetésre kerülnek, és ki fognak kelni. És amit az emberek már régóta mondogatnak, az valóságba jön, és nem tudják, hogy miért van ez. Ézsaiás könyvében az 55. fejezet következik.

Rajtunk múlik egyébként, hogy hogyan beszélünk. Persze a gondolkodás megújítása nélkülözhetetlen. Ahogy mondja a Róma 12,2, hogy újítsátok meg a ti gondolkodásotokat, újítsátok meg a ti elméteket Isten Igéje alapján. Kezdjünk úgy gondolkozni, mint Jézus! Ez egy folyamat. Nem egyik pillanatról a másikra fog megváltozni, hanem lépésről lépésre. De oda kell tenni az elszánásunkat, hogy én meg akarok változni. Olyan bizonyosságokat lehet hallani már a keresztény ifjúsági táborról, hogy hazamegy a csemete, és otthon látják a változást. Ez a fiatal körülbelül két hónapja jár egy az ifjúsági gyülekezetbe, tehát nem egy többéves gyülekezeti múlttal rendelkező keresztényről van szó, és látható, hogy a keresztény tábor jó hatással volt rá. De valójában nem is a tábor volt jó hatással, hanem Isten dicsősége volt rá jó hatással.

Ézsaiás 55,8–11.

8. Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útaitok az én útaim, így szól az Úr!

9. Mert a mint magasabbak az egek a földnél, akképen magasabbak az én útjaim útaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!

10. Mert amint leszall az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek:

11. Így lesz az én Igém, a mely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, a mit akarok, és áldott lesz ott, ahová küldöttem.

Halleluja! Tehát az általunk megvallott Ige gyümölcsöt hoz. Jó gyümölcsöt hoz. Amit az Atya mond az Igéjében, a Beszédében, én azokat szólok. És ha te is ezt teszed, akkor gyümölcsözővé válik az életed. Ezért életbevágóan fontos az, hogy mit mondunk ki. Az életet vagy a halált szóljuk. Nem mindegy. Isten Igéjében az élet van, erő, orvosság, ahogy a Példabeszédek 4,20-ban olvassuk. Isten Igéje orvosság.

Ha nem az Ige szerint beszélünk, hanem a láthatók szerint beszélünk, akkor az a halál. „Nekem parlagfű érzékenységem van!” például, akkor az azt jelenti, hogy átvette a postástól a csomagot, és aláírtad a csomagszállítót, mert azt mondtad, hogy „nekem van”. És ha mégis ki kell mondani a tünet nevét, mert imatámogatást akarsz kérni, akkor mondd azt, hogy egy hazug tünet van rajtam, a parlagfű allergia. De ha azt mondd, hogy „nekem van”, akkor az ördög örül, hogy „jaj, de jó, hát ez átvette a csomagot!”

Amikor a postás kézbesíti a küldeményt, és mondja, hogy „itt a csomag, írd alá”. És ha aláírod, akkor az már a tiéd. Tehát a magadénak tudod azzal, ha azt mondd, hogy „nekem van” ez és ez a problémám. De ha azt mondd, hogy „Hazug tünet próbálkozik rajtam, de nálam az ördögnek nincsen ágya! Úgyhogy ha be is kukucskál hozzám egy picikét, nem maradhat esténél tovább, mert nálam nincsen ágya. Úgyhogy tünés kifelé!”

A másik dolog pedig, hogy amikor az emberek a problémáikról beszélnek, akkor az ördögöt magasztalják fel vele. Nem tudják, de ezt teszik. Mennyivel jobb lenne Istent magasztalni, hogy dicsőség Istennek, ez és ez történt velem! Ha még nem látod a változást, már akkor is dicsérd Istent, mert ahogy a dicséret felszáll, a kenet fog lejönni. Ez olyan, mint a páternosztér, hogy körbe megy. Az egyik oldalon fölfelé megy a lifthez hasonló berendezés, a másik oldalon meg lefelé, és így forog körbe. Pesten voltam a MÁV kórházban, és ott láttam ilyet. Menet közben kellett beugrani meg kiugrani. Tehát a lényeg az, hogy ha te dicséred Istent, áldod és magasztalod Őt, akkor Ő a kenetét ki tudja árasztani, és a kenetben jön a szabadulás. A kenettel együtt jönnek az angyalok, és még a börtönajtókat is kinyitották az apostolok idejében. (Csel. 12. feje.)

Az Úr elém hozott egy bizonyosságot, az ifjúsági szolgálatnak a vezetőjét, aki bizonyosságot tett. Leérettségizett, és el kellett volna helyezkedni valahol dolgozni. De ő a saját erejére és a saját képességeire tekintett először, amíg az Úr egy kicsit fel nem rázta és mondta neki, hogy ne a te képességeidre tekintél, hanem Isten erejére, képességére, mert Isten bölcsé tud tenni, kedvessé tud tenni. Egy állást megpályázott. Sokáig forgatta a lehetőség gondolatát, nehezen ment, de aztán a végén megírta a pályázatot. És amikor ment az állásinterjúra egy szál érettségivel – ami manapság már nem sokat jelent –, belekerült az első csoportba. Aztán két hónapon keresztül folyt az interjú, és a végén ő lett a nyertes. Utána a főnökök elárulták, hogy először is magát nézték ki. Banki ügyintéző, vagy banki asszisztens, valami ilyen munkakörre. Először is őt nézték ki, csak végig akartak menni ezeken a teszteken. Azt mondta, hogy amikor az Úrra hagyatkozott, akkor simán bejutott oda, arra a helyre, amit Isten elkészített a számára. Előre lehet már dicsérni Istent, és magasztalni. „Köszönöm, Istenem, azt a helyet, amit Te készítetted nekem! Azt én elfoglalom, mert az az én helyem, ahhoz ragaszkodom.” És ez egy hatalmas bizonyosság volt, jó volt hallani. A Zsoltárok könyvére lapozzunk.

Zsoltárok 37,4.

4. Gyönyörködjél az Úrban, és Ő megadja néked szíved kívánságait.

Halleluja! Tehát mit kell csinálni az Úrral, az Úrban? Azt mondja az Ige, hogy gyönyörködni. Előre gyönyörködjél! Egy tanító szolgálatában hallottam egy nagyon érdekes változatát ennek, és ezt fölírtam az első Bibliámba. Jó lenne már ezt is kicserélni, de annyi bejegyzés van benne, hogy azok hiányoznának. Ez úgy szólt, hogy „az Úr ad kívánságokat a szívedre, és ha te ezért imádkozol, akkor azt megadja”. Tehát először is úgy kezdődik, hogy egy kívánság fogan meg a szíveden. Isten ad egy kívánságot, hogy legyél kazánkovács, vagy suszter, vagy bármi más. És amikor a szíveden ott forog, feljön, és imádkozol érte, hogy Uram, olyan szívesen lennék én suszter! Akkor az Úr meg fogja nyitni ezt a kaput. Tehát visszatükröződ az a kívánságot, amit Ő adott a szívedre. Amikor azt a kívánságot forgatjuk a szívünkben, imádkozunk érte, megvalljuk hittel, akkor Ő képes azt beteljesíteni. Ez egy csodálatos dolog, ugye? Az Ige, dicsőség Istennek, a miénk. Isten nekünk adta az Igéjét.

Nézzük meg a Zsidók 4,12-ben, hogy az Ige milyen erővel bír. Milyen hatalmas fegyver Isten Igéje!

Zsidók 4,12.

12. Mert az Istennek Igéje élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szellemnek és a léleknek, az izeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szívnek gondolatait és szándékait.

Ahogy kutattam a Bibliában, több helyen találtam meg azt a szót, hogy „kétélű kard”. Az ószövetségben a harcosok nem is egyélű kardot használtak, hanem kétélűt, hogy dupla annyi kaszabolást tudjanak elvégezni. Tehát a kétélű kard egy hatékony fegyver. De mit mond az Ige? Hogy Isten Igéje még a kétélű kardnál is hatásosabb és erőteljesebb, de csak akkor, ha kimondjuk. Nem akkor, hogy ha beültetjük a szívünkbe és csukva tartjuk a szánkat. A Jelenések könyvében van egy érdekes Ige. Ezt nézzük meg.

Jelenések 1,16.

16. A jobb kezében pedig hét csillag volt; és a szájából kétélű éles kard jött ki; és az Ő orcája, mint a nap amikor fénylik az ő erejében.

Az Úrról van itt szó, hogy a szájából kétélű kard jött ki. Itt nem egy bűvésszel állunk szemben, aki kardnyelő, hanem a Zsidó levél alapján Isten Igéje a kétélű kard. Aztán más helyen is olvasni lehet, hogy az Úr majd a szájának a leheletével legyőzi és letarolja az ellenséget. Mert Isten ereje, Isten Igéje a miénk, és ez az Ige erőteljesebb, hatalmasabb, mint egy kétélű kard. Dicsőség Istennek!

Menjünk tovább. Jeremiás 1,12 következik, és a kérdés az, hogyan fognak megvalósulni az álmaink, hogyan fognak megvalósulni a megvallásaink? Mi mozgatja ezeket a dolgokat?

Jeremiás 1,12.

12. És monda nékem az Úr: Jól láttál, mert gondom van az én ígémre, hogy beteljesítem azt.

Mit mondott Isten? Mit ígért Isten? Hogy az Igéjét, amikor mi kimondjuk, vagy miután kimondtuk, megvallottuk hittel, Ő teljesíti be. Tehát a mi részünk az, hogy az Igét a szánkra vegyük, és megvalljuk hatalommal és hittel. Istennek pedig gondja van rá, hogy amit elvetettünk – igei szavakat, erőteljes szavakat, hittel teli szavakat –, hogy azokat valóságba hozza. Megalkotja, és utána a hitünkkel már csak át kell hozni a fizikai világba.

Folytassuk tovább a Jeremiás könyvében a 23. fejezetnél. Itt egy másik formában vetődik fel a kérdés, hogy milyen erejű Isten Igéje. Az előbb ugye megnéztük, hogy a kétélű kardnál is erőteljesebb. Itt pedig van rá egy másik hasonlat.

Jeremiás 23,28–29.

28. A próféta, a ki álomlátó, beszéljen álmot; akinél pedig az én ígém van, beszélje az én ígémet igazán. Mi köze van a polyvának a búzához? azt mondja az Úr.

29. Nem olyan-é az én ígém, mint a tűz? azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pöröly?

Azt mondja, hogy akinél van az Igém – mondjuk együtt: *Halleluja! Isten Igéje nálam van, és amikor megvallom, az széttúzza a problémákat, mint egy zúzó kalapács. Ámen.* Mert a pöröly egy kalapácsot jelent, vagy egy forgó eszközt, ami sok kalapácsból áll. Talán a kukoricadarálóban levő kalapácsokat is nevezhetjük pörölynek. Ezek forognak körbe, és így darálják a kukoricát. Isten Igéje egy másik szemszögből nézve olyan erővel bír, ami összezúzza az Ő kalapácsával a gondokat, problémákat, terheket, és mindazt, amit az ördög próbál az emberekre rányomni. Talán az egyik vasárnapi tanításban volt benne, hogy „én ördögzúzó vagyok”. A Róma 16-ban, ha jól emlékszem. A Róma 16,20-at nézzük meg. Már ismerjük ezt az Igét szerintem, és majd el fogom olvasni más fordításban is.

Róma 16,20.

20. A békességnek Istene megrontja a sátánt a ti lábaitok alatt hamar. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme veletek. Ámen.

Ezt szerintem ismerte mindenki, hogy a békesség Istene a lábunk alatt megrontja a sátánt hamar. Most nézzük meg egy másik fordításban: „*A békesség Istene a sátánt a ti lábaitok alatt, ahová ti helyezitek, összezúzza*”. Erre mondta az előljárónk, hogy valljuk meg azt együtt, hogy „Én ördögzúzó vagyok!”. Mondjuk ki együtt: „Én ördögzúzó vagyok!”. Halleluja! Ebben a más fordításban benne van, hogy ahová TI HELYEZITEK! Álljatok ellen az ördögnek! Nem a szomszéd fog ellenállni, nem a pásztorod fog ellenállni. Mindenkinek magának van ehhez lehetősége, kulcsa, hatalma, tehát nekünk kell megtenni ezt a lépést.

Menjünk tovább a zsoltárokhoz. Ez a hívők kötelessége, az Igét szólni, és nem a problémákat. Jézus azt tanította, hogy szóljatok a „hegyHEZ”. Nem azt mondta, hogy beszéljétek a hegyről, ami ugye az utatokba áll, mint probléma. A hegy, az nem más, mint a probléma, ami az utunkat állja, csak akkorának látjuk, mint egy hegyet, és nem tudjuk, hogyan kerüljük ki. Alagutat fúrunk bele, vagy megkerüljük, vagy átmásszunk rajta. De legegyszerűbb azt mondani, hogy „Hegy, a Jézus nevében, ugorjál félre az útból!”

Mert nem mindegy, hogy a *problémáról* beszélünk, mert akkor az ördögöt dicsérjük. De ha a *problémához* szólunk, akkor a Krisztusban kapott hatalmunkat gyakoroljuk, amit tanultunk. „Jézus nevében, ugorj félre!” Ugorj félre, ilyen tünet, olyan panasz, ilyen akadály! Egy vendégszolgálat alkalmán hallottam és jegyeztem meg a szívemben, hogy az Úr Igéje, az Úr parancsolata hirtelen lefut. Emlékeztek még a kisbíróra? Amikor a tanács hozott egy rendeletet, a kisbíró kiszaladt a sarokra, fogta a dobját, és kihirdette. Hirtelen. Lehet, hogy ez egy órán belül megtörtént.

Zsoltárok 147,15.

15. Leküldi parancsolatát a földre, nagy hirtelen lefut az Ő Igéje!

Tehát nem lassan, hanem nagy hirtelen, erővel, hatalommal. És az Ő rendeletét egy hatalmas sereg hajtja végre. Ezek a szolgáló angyalok, és benne foglaltatik a Szent Szellem ereje is. Tehát nekünk nem kell görcsölni azon, hogyan jön majd valóságba az, amiért imádkoztunk. Hanem azt kell látnunk, hogy amikor az Igét hatalommal, erővel szóljuk, kimondjuk, akkor gyakorlatilag egy rendeletet hozunk, vagy visszafordítjuk Isten tervét, hogy Ő megcselekedje. Mert Isten ígérését is imádkozhatjuk. Isten szereti, ha emlékeztetjük az Ő ígéreteire, akár a gyógyulás területén, akár a gyarapodás területén. A menny erőforrása fogja végrehajtani ezeket a dolgokat. Vannak dolgok, amiket nekünk ki kell mondani. Csak néhányat nézzünk belőle. Az egyik a Zsoltárok 91,2-es verse. A 91-es zsoltár úgy ismert, mint a védelem imája. Nézzük csak meg, hogyan kezdődik ez a vers:

Zsolt. 91, 2.

2. Azt mondom az Úrnak: Én oltalmam, váram, Istenem Őbenne bízom!

Hogyan kezdődik? Úgy, hogy „azt mondom”. Tehát ki kell mondani! Ha előfordul velem, hogy kevesebb időm van, és ezért rövidebben tudok imádkozni, akkor röviden mondom a 91-es zsoltárt is, és itt kezdem a 2. igeversnél, hogy „Én oltalmam, váram, Istenem, Őbenne bízom!” – és még egy-két Igét elmondok hozzá. Tehát neked kell kijelenteni a védelmet

magad felett, az otthonod felett, a szeretteid felett. Neked ezeket ki kell jelentened! Ez a mi részünk itt, a földön, hogy kimondjuk, Isten része pedig az, hogy megcselekszi. Miután kimondtuk Ő jön a védőernyővel, és megvédelmez bennünket. Nekünk kell megtenni az első lépést azzal, hogy kimondjuk, Ő pedig beteljesíti. Gyakorlatilag itt egy teljes bizalommal kell lenni Isten felé. Természetesen nem csak itt, hanem minden esetben, amikor imádkozunk vagy hitben járunk, mert másképp nem működik. Tehát teljes bizalommal, száz százalékban Őrá kell bízunk magunkat. Ahogy a gyermekeink megbíznak bennünk. Amikor kicsik voltak, akkor bennetek is megbíztak teljesen, mert ahogy anya és apa mondta, az úgy van.

Zsoltárok 91,9–10.

9. Mert azt mondtad te: Az Úr az én oltalmam; a Felségest választottad a te hajlékoddá:

10. Nem illet téged a veszedelem, és csapás nem közelget a sátorodhoz;

A sátor a mai értelemben véve a lakhelyünk. Nevezhetjük úgy is, hogy lakhelyünk, otthonunk, felségterületünk, portánk. Régen sátrakban laktak, még a vándorlás idején. Tehát az Úr hajléka az én menedékem. Eszerint igyekezzetek bemenni az Úr hajlékába, ezt pedig megvallással lehet megtenni úgy, hogy azt mondom: „az Úr az én hajlékom”. És miután megvallom, Isten elvégzi, megoldja az én védelmemet.

A svéd Bibliában a 91-es zsoltárnál van egy érdekes rész a 10-es versben. Úgy szól, hogy „*semmilyen baleset nem érhet téged*”. A „nem illet téged veszedelem” a svéd fordításban úgy hangzik, hogy „semmilyen baleset nem érhet téged”. Márpedig sokat közlekedünk sínen, vízen, úton és a levegőben, úgyhogy hozzá lehet tenni a megvallásainkhoz, hogy „Nem érhet engem baleset!”. Nekem kell kimondanom! Nekünk kell kimondanunk, és csak utána képes Isten ezt megcselekedni.

Bizonyára hallottátok már többször, hogy Sanders pásztornak is voltak olyan megtapasztalásai, hogy egy balesetet úgy került el, hogy Isten megfogta az autóját és átrakta a baleset utáni útszakaszra, hogy ne legyen frontális ütközés. Természetfeletti áttranszportálás volt ez. Azt se feledjük el, hogy amit Isten ígér az Igéjében, azt Ő meg is cselekszi, csak néha vannak feltételek. Jelen esetben most arról beszélünk, hogy nekünk kell kimondani, megvallani, mert azzal hozzuk működésbe. Ez olyan, mint a paksi atomerőmű. Hiába van kész, ha a fűtő rudakat nem helyezik be. Ha be vannak helyezve, akkor elindul a láncreakció, és az termeli az áramot. Ez igaz a védelemre, a szabadításra, a gyarapodásra, és mindenhova.

Isten az ígérését beteljesíti, mert Ő szavatartó. A héten éppen foglalkoztunk a titkokkal, a hazugsággal, hogy milyen súlyos dolog a hazugság. Ha most házasságban gondolkodunk, vagy egy munkahelyi kapcsolatban, vagy egy baráti kapcsolatban, ez gyakorlatilag egy árulás. Olyan, mintha a hazugságot szóló fél kihasználná a másik szeretetét és a jóhiszeműségét. A tanítás közben felmerült a kérdés, hogy mi lenne, ha Isten egyszer hazudna? Összeomlana a világ. Összeomlana, mert Isten szava tartja működésben a világegyetemet, hogy a bolygók ott legyenek, ahol kell, és ne ütközzenek össze. Hogy legyen Nap, hogy legyen meleg, legyen tél, legyen nyár. Amikor valaki rendszeresen hazudik, akkor a végén már nem hisz a saját szavában sem, és nem lesz hite a saját szavában sem. Ha Istennek nem lenne hite a saját szavában, akkor amit teremtett a szavával, összeomlana. Tehát maradjunk abban, hogy amit Isten ígér, azt véghezviszi, mert Ő szavatartó.

A 91-es zsoltárban olvassuk a 16-os verset. Sokan szeretnének hosszú életet élni, csak nem mindig ezt mondják ki a szájukon. Nem is csak hosszú életet, hanem hosszú és jó életet élni.

Zsoltárok 91,16.

16. Hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom néki az én üdvösségemet.

Az üdvösség jelenti a szabadulást és a szabadítást is. Az üdvösségbe beletartozik a gyógyulás, a szent egészség, a gyarapodás, a teljes helyreállítás, a tökéletes épség és működés. Ha szeretnél jó és hosszú életet, akkor mit kell tenned? Ki kell mondanod ezt, hogy hosszú élettel elégített meg az én drága mennyei Atyám! Mennyi lehet az ember életének maximális hossza?

120 év. Manapság már, ha valaki 100 fölött van, az egy kuriózum. De ha a Biblia szerint élnének az emberek, akkor azt a 120 évet meg lehetne élni itt a földön. (1Móz. 6,3) És ahogy Mózesről olvassuk, hogy 120 éves volt, és a látása nem csökkent, és ereje nem fogyatkozott meg, egyszerűen csak lejárt a „műszaki vizsgája”. Becsukta a szemét, majd „hazament”.

Először ellentmondást láttam a kettő között, de az 1Mózes 6,3-ban az Úr mondja, hogy százhusz esztendőt adott az embernek. A Zsoltárok 90:10-ben meg egy ember mondja, hogy a gyakorlat szerint hetven-nyolcvan esztendő az emberek életkora. Valószínű, hogy ők sem mindannyian úgy éltek, ahogy kellett volna az Ige szerint, és nem élték meg a százhusz évet. De régebben elhangzott Pesten az egyik tanításban ez a százhusz év, úgyhogy ez megerősített engem abban, hogy azt az Úr mondja.

Isten az embert örök életűnek tervezte, de amikor megtörtént a bűnbeesés, akkor azt mondta Isten – mert egy kicsit bosszankodott, egy kicsit megbánta talán, hogy teremtett embert, mert rosszra fordult ez a dolog, rossz irányt vett –, hogy akkor ne legyen az embernek az élete örök, hanem határt szabok annak, és legyen csak százhusz esztendő. Ez benne van az Igében, meg lehet találni.

Ahhoz, hogy hosszú életünk legyen, szent oltalomra, szent védelemre van szükségünk. Mert az ördögnek is van egy terve, és időnként el akar bennünket tenni láb alól. De ha megállunk a hatalmunkban és megfelelően imádkozunk, akkor az ő terveit le tudjuk rontani, és be tudunk lépni Isten tervébe. Ha beléptünk Isten tervébe, az a legjobb hely a számunkra, mert egyébként ott van a legnagyobb védelmünk.

Volt olyan eset, amikor valaki gyermekkorától kezdve azt mondogatta, hogy ő korán meg fog halni. Az ilyen szó is működik, mert ez is egy mag, csak rossz mag. Gyakorlatilag, amikor kimondunk valamit, egy szellemi törvényt működtettünk, a vetés és aratás törvényét. Ebben az esetben is. Úgyhogy találkozni ilyen helyzetekkel és személyekkel, hogy idő előtt eltávoznak az életből, holott nem kellene.

Továbbra is ott tartok, hogy az emberek nem ismerik azt, hogy honnan jönnek a problémák. Hogy a betegség, a halál, ez mind az ördögnek a munkája. Mindez a bűnnel jött be, és a bűn zsoldja pedig a halál. A szegénység is, mert a túl nagy szegénységbe bele lehet halni, éhen lehet halni. Sajnos, vannak ilyen országok, ahol ez van.

Menjünk tovább a Márk evangélium 11,23-as versére. Ezt nem régen olvastuk, de nem árt néha az Igéket ismét elővenni, hogy ez igazából jó alapot vegyen a szívünkben. Ez a hit imája.

Márk 11,23.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt MONDJA ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit MOND, megtörténik, megszerez néki, amit MONDOTT.

A „hegy” az aktuális problémánk. Amikor hittel szólunk a problémához, és az Isten Igéjébe vetett hittel tesszük ezt, akkor a probléma, a hegy az útból el kell, hogy távozzon. Tehát a hitünket kell kimondanunk, nem a láthatókra nézve. Ha megszámolod, hogy ebben az Igében hányszor van az, hogy „mondd”, akkor fogod látni, hogy háromszor mondja azt, hogy szóljuk a hit szavát. Háromszor olyan erőteljesen kell a kimondott szavainkkal foglalkozni, mint a hittel, mert csak egyszer mondja, hogy higgy. Háromszor mondja azt, hogy ki kell mondanod valamit, mert a szavainknak teremtő ereje van. Jogunk van mondani, és jogunk van elvárni a változást.

Pesten találkoztam olyan fiatalemberrel, aki hozzám fordult, és kérdezett. Egy internetes ismeretség alapján van kapcsolatunk. Elkeveredett valamilyen másik egyházba. Nemrég nősült, a felesége más felekezethez tartozik, és látszott rajta, hogy össze van zavarodva. Azt mondja, hogy nem érzem azt, hogy én imádkozhatnék másokért akár szavakkal, akár kézrátétellel. Az Úr azt mutatta, hogy méltatlanság érzése van, és ez a büntudatból fakad. Olyan tanítások jutottak be a szellemébe, amelyek büntudatot keltenek. Márpedig ezek a tanítások nem jók.

Egy kereszténynek nem szabad, hogy büntudata legyen! A büntudat ugyanis megöli a hitet. Az ördög táplálja a büntudatot. Ezért mondom, hogy jogunk van másokért imádkozni. Ő úgy érzi, hogy nincs joga, hogy imádkozzon másokért, mert ezt tette, meg azt tette. Mindenki tett valamit, ami nem igei. Ezért van az, hogy futhatunk az Úr Jézus tisztító szent vére alá, az 1János 1,9 szerint. Mondtam neki, hogy figyelj ide! Nem is kell semmit súlyos dolgot megtenned, elég ha cigarettázol, vagy bármi mást teszel, hanem ha csak rosszra gondolsz, ha nem a Filippi 4,8 szerint gondolkodsz, már vétettél. Mindennap előfordul velünk hasonló. Akkor ezek alapján senki nem imádkozhatna, nem szolgálhatna mások felé.

Tehát jogunk van a szavainkat használni hatalommal, erővel, hittel a saját érdekünkben is, és mások érdekében is. Egy korábbi tanítás címe ugrik be megint, hogy hiszi, hogy megtörténik. Azzal a hittel kell mondani, tenni, imádkozni, hogy hiszi, hogy megtörténik, mert az előbbi Igékből föl soroltuk, hogy Isten Igéje hamar lefut. Jönnek vele a menny erőforrásai, a szolgáló angyalok, és ők hajtják végre az imáinkat. Jézus azt mondta a földi szolgálata során, hogy amit kértek az Atyától az én nevemben, azt vegyétek úgy, hogy el van intézve. Ha követeltek az ördögtől, akkor én megcselekszem. De nekünk kell lépni! Elsőként nekünk kell lépni, hogy ellened állunk, ördög! Megparancsoljuk, hogy engedelmeskedj az Igének, a Jézus nevére a talpunk alatt maradsz, mert az a te helyed! Én egy ördög-zúzó vagyok!

A Jóel 3,10-hez menjünk el. Még a Zsoltárokhoz visszajövünk, maradjon ott a könyvjelzőtök. Amikor fölkel reggel az ember, és hasogat a dereka, akkor kétféle módon szólalhat meg. Mondhatja azt, hogy jaj nekem, én ma nem tudok főzni, én ma nem tudok elmosogatni, én ma nem tudok boltba menni, mert *van nekem* egy derékfájásom. Hát, akkor meg is lesz neki! De ha csak azt mondja ki, amit a Filippi 4,13-ban olvasunk, hogy mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít, az sokkal jobb. De van itt egy még hatásosabb a Jóel 3,10-ben, ami arról szól, hogy a gyenge ne panaszkodjon, hanem vallja meg Isten erejét maga fölött.

Jóel 3,10.

10. Kovácsoljátok szántóvasaitokat kardokká, kaszáitokat dárdákká; MONDJA A GYENGE IS: ERŐS VAGYOK!

Mondjuk együtt: Mondja a gyenge is, hogy erős vagyok! Tehát amikor netán gyengén ébredsz reggel, akkor nem azt kell mondani, hogy jaj, milyen gyenge vagyok! Biztos alacsony a vérnyomásom, biztos front jön. Persze, a krampuszok körülvettek. Hanem akkor is azt kell mondani, hogy én erős vagyok, az Úr erejében! Nem az én erőmben bízok. Ez megint egy olyan Ige, ahol kimondja azt, hogy mit tegyél. Amit neked mondanod kell, amikor gyenge vagy, és nem akarsz gyenge maradni. Hitben valld meg, hogy erős vagyok!

Ez ellentétes avval, amit tapasztalsz, és ha a közeledben van valaki, akkor lehet, hogy furcsán is fog rád nézni. Tehát a hit szavát mondjuk ki, amikor gyengének érezzük magunkat, hogy hitben megvallom, hogy erős vagyok az Úr erejében. De mondani kell ezt is. Most már végigvettünk néhány Igét, amikor az Ige azt mondja, hogy mondjad, mondjad, mondjad. Ez nem az összes, van még bőven. Igazából azt kapjuk, amit kimondunk. Ezért nagyon fontos, hogy örködjünk az orrunk alatti „nyílás” felett. Erről a bizonyos piciny tagról – merthogy a testhez képest a nyelv egy igen kicsiny tag – a Biblia elég sokat ír, a Jakab levelében megtaláljátok. (Jak. 3,5) Most menjünk el a Zsoltárok 35,27-hez.

Zsoltárok 35,27.

27. Vigadjanak és örüljenek, akik kívánják az én igazságomat, hadd MONDJÁK mindenkor: Magasztaltassék az Úr, aki gyönyörködik az Ő szolgájának gyarapodásában.

Tehát mindenkor mondjátok. Ha gyarapodni akarsz, akkor mondd ki! Mondjuk együtt: Magasztaltassék az Úr, aki gyönyörködik az én gyarapodásomban! Ámen. Ez az Ige azért is fontos, mert sok helyen azt tanítják tévesen, hogy legyél szegény, mert Istent azzal dicsőíted és magasztalod fel, mert a pénz rossz dolog. A pénz nem rossz dolog, a pénz imádata a rossz dolog, amikor a pénz már bálványává válik. Látjátok, itt megint egy Ige azt mondja, hogy

mondd ki! És ne csak egyszer egy héten, hanem minél többet. Ide kapcsolódik a Malakiás harmadik fejezete, ez az utolsó könyvecske az Ószövetségben.

Malakiás 3,8–10.

8. Avagy az ember csalhatja-é az Istent? Ti mégis csaltatok engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval.

9. Átokkal vagytok elátkozva, mégis csaltok engem: a nép egészben!

10. Hozátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljátok meg engem, azt mondja a Seregeknek Úra, ha nem nyitom meg néktek az eget csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.

Ebben hét ígéret van azok számára, akik fizetik a tizedet az Úr szolgálatára, és ez hét igen komoly áldás. Erre most nem térünk ki, mert ez egy másik teljes tanítás. Benny Hinn tanított egyszer erről régebben. Az én megvallásom úgy hangzik reggelente: *én tizedfizető vagyok, ezért én élvezem a szent védelmet, és a menny nyitott csatornáit!* Tehát ezt is megvallom, kimondom, elvetem ezeket a jó szavakat, és áldást hozok elő ezzel.

Az ószövetségben Isten szólt a néphez, hogy amikor az Úr ládájához járulnak, akkor adjanak hálát a szabadulásukért. Volt erre Ige. Isten ott is azt mondta, hogy mondja a nép. Mondja a nép, hogy hálát adok a szabadulásért, az Egyiptomból való kiszabadulásért. Ez a mai napra vetítve, amikor mi járulunk a perselyhez, ugyanazt mondhatjuk, hogy hálát adok Istenem, hogy én megtisztelhetlek téged abból a jövedelemből, amit te adtál nekem, mert ez tőled származik. És én most kijelentem, hogy szabad vagyok minden anyagi problémától! Arra a mintára, amikor az ószövetségben az egyiptomi fogságból való szabadulás miatt adtak hálát, te pedig bármilyen szabadulásért adhatsz hálát. Az anyagi szabadulásra, gyógyulásra.

Igazából a vetőmagot meg is lehet címkézni, hogy mire, milyen konkrét célra veti ő ezt el. A másik pedig, amit most az Úr a szemem elé hozott valahol, hogy Hagin soha nem imádkozott a pénzért. Azt mondta: Ördög, leveszed a kezedet a pénzemről! És ezzel elintézte. Van, aki úgy imádkozik, hogy *pénz, hozzám jössz, nagy hirtelen, nagy gyorsasággal, váratlan helyről, nagy mennyiségben!* Én azt szoktam hozzátenni: Ördög, a pénzügyi területünk a szent vérrel befedezett, úgyhogy nem érintheted ezt a területet! Sokféleképpen lehet imádkozni, hatalmat gyakorolni, ahogy a Szellem felhossa. De a lényeg az, hogy nekünk kell mondanunk valamit. Aztán még azt is hozzá szoktam tenni időnként, hogy minden számlánkat kifizetettnek nevezek, a megfelelő határidőre. És a szükséges pénzmennyiség a kellő időben, a kellő mértékben mindig hozzánk jön! Ezek jó magok!

A nem keresztény énekekben az van, hogy „sem-sem, nincs egy vasam sem”. Hát akkor nem is lesz! Mert ha ezt éneklük az emberek, hogy egy vasuk sincs, akkor az fog a valóságba jönni. Ez a bizonyos templom egere. A templomban sem kellene szegénységnek lenni. A kereszténységben, az egyházakban nem kellene szegénységnek lenni. A pénzügyi területen éppúgy lehet és kell használni a hatalmunkat, mint a védelmünk, oltalmunk és egészségünk felett. Minden területen!

Kézzátétellel fogunk imádkozni értetek, ahogy a Biblia írja. A kézzátétel a krisztusi alaptanok egyike. (Zsid. 6,1–2) Jézus azt mondta, hogy akik hisznek, azaz a hívők, amikor a kezüket ráteszik a betegekre, akkor azok szabadulást nyernek. Mert a kenet, Isten ereje kiárad, és az Isten Igéjét pedig jelek és csodák követik. Ugyanúgy, ahogy a korai egyházban, ez a mai napon is működik. Jézus él, és a mai napon is gyógyít és munkálkodik.

Kezünket rátesszük hittel a hozott kelmékre, szövegekre, és ti is árásszátok ki a hiteteket! Árásszuk ki a hatalmunkat, amit a feltámadt Jézus nevében kaptunk. Ellenállunk az ördög minden gonosz munkájának, gonosz tervének, és gonosz szellemének. Megtörjük a betegséget a gyülekezet minden tagja és szeretteiknek az élete felett. Megtörjük a szegénységet a Jézus nevében. Szent vérrel befedeztetnek nevezük az otthonotokat, a portátokat, minden tevékenységeket, hogy az ellenség ezt ne tudja érinteni. Köszönjük, Úr Jézus, a Te drága kenete-

det! Köszönjük a Szent Szellem erejét, ami a hitünk szerint a kezünk rátevése által kiárad a szövetekbe, kelmékbe. És amikor hazaviszitek, majd a betegekre teszitek, akkor Isten ereje beárad a beteg testekbe, a hazug tünettel terhelt testekbe, és szabadulást hoz. A kenet az, ami megtöri az igát a Te dicsőségedre Atyám, a Jézus nevében. Ámen.

Gyöngyszemek:

Kis morzsákat szeretnék megosztani veletek. Sokszor valakinek csak egy-egy morzsa szól, de az nagyon-nagyon.

Meg kell látnunk az evangelizációs munkának a fontosságát. Isten látott lehetőséget arra, hogy az evangelizációs hadjáratok által emberek százai, millió kerüljenek át Isten királyságába. Nagyon fontos az imatestvérek munkája, anélkül nem megy a szekér. Tehát a háttér-ima egy nagyon fontos dolog.

Egy belső használatú füzetben olvastam, ez időben egy kicsit korábban játszódik, a múlt században valamikor, sivatagi körülmények között. Ment egy karaván, és amikor este lett, akkor megálltak, körbe rakták a szekereket, letáboroztak. Kereskedők lehettek ezek, ha jól emlékszem. Egy ideje egy rabló banda követte és figyelte őket. Mindig csak messziről, nem tudtak közel menni hozzájuk. Egyik este be tudtak törni ebbe a táborba. Ezek a kereskedők, akik karavánban mentek, keresztények voltak. Amikor a rablók szembetalálkoztak a karaván vezetőjével, elbeszélgettek vele, és meg is tértek az Úrhoz. A következő a lényeg benne. Megkérdezték, hogy ti mit csináltatok? Mert mi folyamatosan követtünk benneteket, és mindig hatalmas falat láttunk körülöttetek, ezért nem tudtunk közel menni hozzátok. De ezen az éjszakán a falon volt egy rés, és így be tudtunk jönni. Azt mondta a karaván vezetője, hogy most fáradtak voltunk, és kevesebbet imádkoztunk. Ez is egy nagyon jó bizonyosság arra, hogy az ima nagyon fontos, az ima védelmet ad, és sok minden mást is.

A nyájakat Isten azért bízta a pásztorokra, hogy őrkdjenek felettük, akiket az Úr adott nekik. Különbséget tettünk, hogy mi a farkas és mi a megtévesztő. A megtévesztő a gyülekezeten belül van, és valamilyen, az Igével ellentétes dologgal traktálja a szenteket. A farkas, aki már kilépett a nyájból, és kívülről harapdálja a sarkukat. Ha a pásztor eltanácsol valakit a nyájból, mert olyan a viselkedése, mondjuk egy viszálykodó, akkor ez a lépése a pásztornak, ha nem is érthető elsőre, de szeretetből van, mert a nyáj érdekében teszi, hogy ott szeretet legyen, tudjon munkálkodni a hit, ne legyen további szakadás. Néha szükséges ezzel élni. Nem sűrűn, de amikor úgy érzi, és a Szellem azt mutatja, hogy baj van, akkor megteszi ezt a lépést. Tehát menjünk be, és maradjunk ott, Isten dicsőségében.

Az Úr a testünket gondnokságba, használatba adta nekünk, hogy ügyeljünk rá, és vigyázzunk rá. Tehát nekünk a kórt kötelességünk távol tartani a testünktől. Kötelességünk, hogy védelmet építsünk ki a testünk körül. Ez a mi felelősségünk. Arról nem is kell nagyon beszélni, hogy ápoljuk az Úrral való kapcsolatot és közösséget, és a hatalomról szerezzünk megértést. Ilyenkor az ember boldog, hogy hát jól hallottam az Úrtól, mert tanítottunk a hatalomról.

Nagyon fontos, hogy engedelmisségben legyünk az Úr Igéjével szemben, és a Szent Szellem vezetését kövessük. Nem bölcs dolog az ószövetségi törvényeket tanulmányozni, és visszamenni abba. Sajnos ezek ilyen hibába a pásztorok is, olyannyira, hogy még az egyházunkból is kiléptek, és utána támadják az egyházunkat, mert a gondolkodásuk átférfmálódott a törvényekre. Az Ige azt mondja, hogy mi nem vagyunk a törvények alatt, hanem kegyelem alatt vagyunk, mert kegyelemből tartattunk meg. Az Igében kell növekedni, és erősen megállni, és szellemben járni. Ugye, azt mondta Jézus a vérfolyásos asszonynak, hogy a hited megtartott téged. Tehát fontos, hogy az a mustármagnyi hit, amiről a Biblia ír, az minimum meglegyen. Amikor a leprások mentek Jézushoz, gyakorlatilag a hit cselekedete volt az, hogy elindultak úgy a paphoz – akkor ő állította ki az egészségügyi igazolást –, még nem látszott rajtuk a gyógyulás. Ez volt a hitlépés. Ez a hitlépés hozta működésbe az erőt ebben az esetben. Amikor a vérfolyásos asszony ment Jézushoz, akkor pedig a fizikai érintés hozta működésbe Isten erejét, amikor a ruhája szegélyét megérintette.

Ésaiás 40,28–31.

28. Hát nem tudod-é és nem hallottad-é, hogy örökkévaló Isten az Úr, aki teremté a föld határait? Nem fárad és nem lankad el; végére mehetetlen bölcsessége!

29. Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlén erejét megsokasítja

30. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is;

31. De akik az Úrra várnak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!

Az Úr adja az erőt a mindennapi feladatainkhoz. Azt hiszem, hogy már mindenki tapasztalta, hogy mennyivel könnyebben, illetve mennyivel többet el lehet végezni az Úr erejével, mint nélküle.

Volt, amikor tőlem is megkérdezték, hogy én értem-e a Bibliát? Rávágtam, hogy igen. De igazából a helyes válasz az lenne, hogy csak azt a részét, amit az Úr kijelentett a számunkra. Mert valóban nem mindent tudunk. Sokat tudunk, dicsőség Istennek, de nem mindent tudunk még. Majd odaát lesz az Írás nyilvánvaló mindannyiunk számára. Az apostol rengeteg látást kap. Az apostoli kenetben nagyobb sebességre lehet kapcsolni, és ez a kenet segíti a pásztorok munkáját, illetve a gyülekezetek növekedését.

John G. Lake a múlt században élt és szolgált. Öt év alatt kétezer-kétszáz gyülekezetet épített fel az Úr kegyelméből Dél-Afrikában, ahol még nyoma sem volt a kereszténységnek. Úgyhogy ha Isten ereje velünk, akkor olajozottan működnek a dolgok. Ezek voltak a morzsák.

Ma ünneplünk. Rájöttetek-e, hogy mit ünneplünk? Azt, hogy egy pásztor hazaköltözött az Úrhoz, mert ha valaki hazamegy, az öröm. A világ mennyivel másképpen reagál a dolgokra! Ünneplünk, mert az Úr egy szentje hazament az Atyához! Ezért mondja a Róma 12,2-ben az Ige, hogy újítsátok meg a gondolkodásotokat, mert akik hazamentek az Úrhoz, azokkal fogunk majd találkozni. Nem veszítettük el örökre. Most bizonyára mindenki úgy érzi, hogy hiányzik az ő jelenléte, személye. Ez természetes dolog, de a világ nem ismeri azt, hogy az emberi szellem halhatatlan, és ráadásul az újjászületett szellem az Atyához megy, és ott várnak rá.

Tudtam, biztos voltam abban, hogy az egyházunk vezetője többször kap betekintést a mennybe. Ezt régebben elmondta, hogy az apostoli kenethez hozzátartozik a gyakori mennyei betekintés. Igazából ezzel megerősítést kaptam. Amikor ez a pásztor hazaköltözött, nem sokkal rá kapott egy bepillantást. Ez a pásztor még pár nappal előtte evangelizációs alkalmon vett részt, és vitte a hírt a mennybe, hogy itt hányan születnek újjá, és milyen erőteljesek az evangelizációs alkalmak. Gyakorlatilag ez egy hadjárat, hogy az ördög karmaiból még az utolsó időkben ki lehessen ragadni az elveszetteket, a betegek meggyógyuljanak. Ezzel az örömmel ment oda. Ott pedig nekünk szurkolnak és drukkolnak. Ez az ünneplés arról szólt, hogy az Atyához tért haza.

Emlékeztek a tékozló fiúra, amikor visszatért? Mekkora öröm volt! Sütés, főzés, szinte mint egy lakodalom. Hatalmas öröm volt! A Békevár weboldalon több nyelven fent van az üdvösség ima, ha hirtelen szüksége lenne rá valakinek. Sanders pásztor is az mondta, hogy ő járt templomba, járt gyülekezetbe, hitt Istenben, de ha meghalt volna, a pokolba jutott volna, mert nem volt újjászületve. Hagin, amikor haldoklott, ő is háromszor eljutott a pokol kapujáig. Úgyhogy nagyon fontos az üdvösség és az evangelizáció!

A Hiszekegy imájára hívunk meg benneteket, de mi Pál apostol levele alapján mondjuk el. Pál apostol pedig azt írja, hogy aki a szívében hiszi, és a szájával kimondja, hogy Jézus Krisztus meghalt, feltámadt, és megkéri Őt, hogy legyen az élete Ura, akkor újjászületik a belső embere, a szelleme, és üdvösséget nyer. Így hangzik az imádságunk: Teremtő Istenem! Válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon, hittel imádkozom a Hiszekegy imájának Pál apostol szerinti változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, aki meghalt az én bűneimért, és feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Én a krisztusi utat választom, és a szívemet megnyitom és átadom Neked. Megvallom, hogy Jézus a Megváltóm, Gyógyítóm, és Szabadí-

tóm! A hittel elmondott imám által újjászülettem Krisztusban, és így teljes megváltást, üdvösséget nyertem. Az Ő szent vére megtisztított engem minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet! Ámen.

* Az idézett Igék a KSZE revidált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

